

„Nem tekintem kudarcnak helyzetünket”

Miért nem jutottak a legjobb hat közé a szegedi röplabdások?

Túl volt a felén a bajnokság, amikor a KSC felett aratott bravúros győzelmet követően Nyári Sándor vezető edző azt mondta, mindegy hogyan alakul további sorsuk — az első hat között, vagy a 7–16. helyért folytathatják —, önkritikusan és tárgyilagosan értékelte a jót és rosszat. Mert sajnos, most mindkét jelenség jellemző csapatára.

Köztudott, a Szeol-Délp SE NB I-es férfi röplabda-csapat, amely az előző bajnokságban bronzérmes volt, nem kis meglepetésre, nem került a legjobb hatba. És mindez egy játszma múltán! A Malév SC ellen 2:2-es állásnál 11:4-re vezettek a szegediek, mégis kikaptak. A ZTE-vel szemben 2:1 volt a javukra, de a harmadik játszma 11:5-ről sem tudtak nyerni, ismét vesztek... Most jöhetne a kérdés, mi van akkor, ha... Csak hogy a sportban nincs ha! Van viszont egy halom kérdőjel. Nagy volt a mellény...? Kudarc...? Megtorpanás...? Bukás...? Balsiker...?

— Azok, akik negatív szenzációra vágnak, ne nálunk keressék! — mondja eléggé felindult állapotban Nyári Sándor, amikor kérdezem, ő miként vélekedik a történetekről. — Inkább a bennünket szerető, értünk aggódó sportvezetőknek és szurkolóknak szeretnék választ adni, minék tulajdonítom a váratlan sikertelenséget.

A további pattogást fékezendő, emlékeztetem korábbi ígéretére: „Fehidézésére enyhültebbé válik, ezáltal arcáról is olvasható, megnyit tőprengtetett, tőpreng ma is.

— Jelenlegi helyzetünket balsikeres megtorpanásként és semmiképpen sem kudarcnak fogom föl! — folytatta a félbeszakított gondolatot. — Kétségtelen és szomorú tény, ebben a bajnokságban nem versenyezhetünk a dobogóért, pedig az érmes helyezések most is benne van a csapatban.

— A remélt érem most mégis másé lesz...

— Igen, ez valóban így van. Nagyon sokat törtem a fejem, hol hibáztam, hol vétettük el a lépést? Ma sem tudom, a Malévnél vagy Zalaegerszegen „hagytuk” azt a bizonyos érmet. Az biztos, ezt a két vereséget nem kalkuláltam! Szakmailag döntően befolyásolta szereplésünket, hogy idény közben meg kellett válni Nagy Lajosról.

— Hallhatnánk a miérettét?

— Természetesen. Negyedik mérkőzésünk után szakosztály-értekezletet tartottunk, amin — a játékosok meghallgatása után! — úgy döntöttünk, a volt válogatott Nagy Lajosra örökös fegyelmetelenségei, összeférhetlensége és a társakkal kialakult ellentétek miatt nem tartunk igényt. Az átlagon felül képességű röplabdások feszültség forrása volt, a körülötte kialakult helyzet veszélyeztette a csapat egységét. Tisztaban vagyok vele, nagy merészség, szezon közben megválni egy kulcsembertől. Mégis így döntöttünk, megelőzzük a bomlási folyamatot, akkor is, ha ára lesz!

— Többször is elhangzott a „döntöttünk” szó. Tudomás szerint Turzó Gábor szakosztályelnök távozása óta, ennek három éve, gyakorlatilag a vezető edző és segítője, Verba László szakosztályvezető végzi az összes tennivalót, ha úgy tetszik, a menedzselést. Jól van ez így?

— Amíg kis csapat vol-

tunk, gond nélkül tettük dolgunkat. Kezdetben a Délép SC, később a Szeol-Délp SE illetékesei, a bázisszervek vezetői készségesen segítettek elengedhetetlen egzisztenciális ügyeink intézésében. Névlegesen volt, van is szakosztályelnökünk, de úgy gondolom, a meglévő gazdasági bajok miatt jutott ke-

vés ideje a sportmunkára. Nagyon időszerű, hogy mielőbb megnyugtató megoldást találjanak ebben a kérdésben az egyesület vezetői. Ha valakik, úgy Verba Lászlóval mi jól tudjuk, mennyi energia, küzdelem van az eddig elértékben, tehát a gondokat is ismerjük.

— A bárányfelhők viharfelhőkké váltak volna?

— Így is mondhatjuk. A már említett Nagy Lászlónak nálunk betelt a pohár! Az sem segítette a fejlődést, hogy a válogatott Melkvi Zoltán igen-igen rapszodikusan játszott, persze a többiek is, de az ő teljesítménye mindig, győzelmek és vereségek esetében egyaránt döntő volt. Melkvi csapatbeli és saját helyzetét — sajátos módon, tévesen — értelmezi, félreértékeli! Ezt halogatás nem tűrve, radikálisan kell rendeznem. Más természetű emberi hibák is közrejátszottak abban, hogy a csapat eltért a helyes iránytól. A bronzérem után több játékos úgy gondolta, a „fogós, skalpokat szerezhető” mérkőzésekre illik figyelni, a többi jön magától. A Malév elleni, pesti mérkőzés előtti estén három röplabdásomat vidám, „családi hangulatban” találtam... A büntetés természetesen nem maradt el! Játékosaimnak tudomásul kell venniük, attól, hogy meztükön a Szeol-Délp SE felirat látható, a kisebb csapatok nem esnek pánikba. Ha viszont azt teszik, amit a rangadókon, sokkal inkább remegővé válik az ellenfél keze. Nem felejtkezhetünk el arról sem, hogy a szezon

előtt induló csapatból három 190 cm fölötti játékos kivált. Nagy Lajos a már említett fegyelmi okok miatt, Arany Jánost és Barta Zoltánt pedig sérülések gátolták abban, hogy teljes értékű játékosok lehessenek. A bajnokság finisére úgy mond „elfogytunk”, a csapat átlagmagassága is nagyot csökkent. Ezt vették észre ellenfeleink!

— Elhangzott, keresik, kutatják, hol vétették el a lépést. Személy szerint az edző hol és mikor?

— Két dolgot mindenképpen masként csinálnék, ha most kezdődne a bajnokság. Bármennyire is imádom a velem együtt sok sikert megért idősebb röplabdásaimat, tudomásul kell vennem, néhányan — és ez törvényszerű — már nem bírják a kemény edzéseket. Hogy eljutottunk a bronzéremig, az „öregék” érdeme. Nem tagadom, nehezen válok meg tőlük. Néha könynyittem munkájukon, a foglalkozások intenzitásán, hogy ők is megcsinálják azt, amit a többi. Nem ez volt a helyes megoldás! A másik hibám, azt hittem, az éveken át bevált módszer — hiúságukra, becsületükre apellálva, szép szóval kérve — most is átsegít az akadályon. Tévedtem! Következősebbnek, kegyetlenebbnek kellett volna lennem. Úgy látszik, a korszerűbbé válásához ez sem nélkülözhető. És még valami. A hozzánk hasonló együtteseknél régóta megoldott a jutalmazás és büntetés lehetősége. Jó lenne nálunk is bevezetni, hogy „akiket nem lehet észérvekkel meggyőzni, zsebükön érzézik, mi a tennivalójuk.

— A sok túra nem ártott meg?

— Érttem a kérdést. A hazai és külföldi nemzetközi tornák valószínűtlenül sok játéklehetőséget biztosítottak. A sorozatmérkőzések nagyon jól szolgálták a csapatstruktúrát, a csapat kialakítását, ám mégis ennek tulajdonítom az időközben bekövetkezett fásultságot.

A sikert soha nem kell magyarázni, mint ahogy most mentegetni sem a Szeol-Délp SE röplabdásait, mert a 7–16. helyért küzdenek. A csapat 1980 óta mindig felfelé tartott, most megtorpant. Ugy gondoljuk, megint csak rajta múlik elsősorban, hogy feleddesse ezt az őst.

Gyürki Ernő

Baláztsfi sikere

Hat súlycsoport egymás utáni bulgár győzelme után csütörtökre „kegyelmet” kaptak a vetélytársak is a hazaiaktól. A 90 kilogrammos súlycsoportban ugyanis nem állt rajthoz bulgár versenyző. Így is igen nagy létszámú (23) volt a felnehezültyűak mezőnye. Az esti műsorra nyolcan maradtak, két-két szovjet, lengyel és magyar, továbbá egy-egy NDK-beli és kubai súlyemelő. Ott voltak a résztvevők között az elmúlt évi vb első hat helyezettjéből ötén, így például a világbajnok szovjet Szolodov és Hrapatij, va-

lamint a szakításban aranyérmes Baláztsfi Zoltán is.

Dicséretesen szerepelt a két magyar, Baláztsfi három országos csúcsot javított, egy ezüst- és egy bronzérmet nyert, Buda is alaposan megjavította eddigi legjobbját.

90 kg. világbajnok: Anatolij Hrapatij (Szovjetunió) 412,5 kg (185, 227,5). 2. Viktor Szolodov (Szovjetunió) 407,5 (180, 227,5). 3. Baláztsfi Zoltán (Magyarország) 392,5 — országos csúcs (185 — országos csúcs, 207,5, ... 7. Buda Attila (Magyarország) 375 (170, 205).

Totózóknak

46. hét	
BUNDESLIGA I. OSZTÁLY	
1. Frankfurt (11.) — Uerdingen (7.)	1 x
2. Buchum (12.) — VfB Stuttgart (5.)	12
3. Mönchengladbach (9.) — Dortmund (8.)	1
4. Hamburg (3.) — FC Köln (10.)	1
BUNDESLIGA II. OSZTÁLY	
5. Uim 46 (10.) — Freiburg (7.)	1 x
6. Kassel (19.) — Barunschweig (13.)	x 2
7. Fortuna Köln (1.) —	
Wattenscheid (11.)	1
8. Oberhausen (12.) — Aachen (2)	2 x
9. Salmrohr (20.) — Darmstadt (4.)	2 x
OLASZ B OSZTÁLY	
10. Bologna (12.) — Messina (1.)	x 2
11. Lazio (20.) — Modena (4.)	12
12. Parma (9.) — Lecce (6-7.)	1 x
13. Sambenedettese (11.) — Arezzo (6-7.)	1
Potmérkőzések:	x 1

Komor a válogatott

A hollandok elleni vereség után Görögországba látogatott a magyar labdarúgó-válogatott, hogy megpróbáljon EB-selejtező mérlegén javítani. Erre ugyan reális esélye nem volt, hiszen ezek a játékosok már megmérettettek néhányszor, ráadásul a mérleg nyelve egyre kisebb ivben mozdult el a 0 pontról. Szóval, a néptudománybeli vereség után egy pillanatra elkomorodtunk, most viszont végérvényesen komorra váltak a magyar szurkolók. Tudom, a szövetségi kapitánynak nemigen volt választása, jobbra csak a mexikói társaságra támaszkodhatott, hiszen a vb után két mérkőzést még le kellett játszaniuk az Európa-bajnoki selejtezőcsoportban. Hát, ezeken a mérkőzéseken is végre túl vagyunk. Elkezdhetjük a jövő csapatának építését! Reméljük, ennyi bizonyíték elegendő volt ahhoz, hogy a magyar válogatott címeres mezét — amíg nem nőnek fel arra érdemes labdarúgók — a szertárban őrizze!

De pergezzük vissza az eseményeket, mi is történt Görögországban?

Komora Imre a mérkőzés előtti napon azt nyilatkozta, hogy a görögök elleni győzelem megváltoztatná a csapat körüli légkört, ráadásul feledtetné a hollandok elleni vereséget. Ebben van, valami igazság, csak azt nem tudom, mire alapozta mindannyiunk óhaját a kapitány?

Kezdjük az előzményekkel. A szombati, váci főpróba kikapott a válogatott a Partizan Beogradtól. Igaz, akkor még nem érkezett meg a két idegenlégiós Burcsa Győző és Nagy Antal. Mert a görögök elleni mérkőzésre mindkettőt hazahívta Komora Imre. Amikor a magyar sportközvélemény tudomást szerzett arról, hogy a kapitány ismét számít Nagy Antalra, Hámori Tibor Ezt írja meg! című rovatában másra nemigen maradhadt volna hely. Majd meggyulladt a telefonzsinór, annyi bírálatot kapott a magyar csapat mexikói kapitánya. Ime, néhány vélemény: Nagy Antalnak, úgy látszik, nincs itélőképessége! ... Nagy Antal levitőzött játékos, mit keres a nemzeti tizenegyenben? ... Haragszunk Nagy Antalra, illetve azokra, akik még szerepelték...

Harag ide, harag oda, Nagy Antal ismét a válogatott címeres mezében szerepelhetett. Valószínű — több társával egyetemben — utoljára!

Elkezdődött a mérkőzés, és a görögök a 10. percben már 3-0-ra vezethettek volna. Szerencsére, Szendrei „kilógott” a magyar

csapatból, hiszen bravúros védésekkel mentette meg kapuját a góloktól. A szövetségi kapitány a mérkőzés előtt elmondta, hogy a védőjátékban kulcsszerepet szán Nagy Antalnak, Preszellernek, Garabának és Burcsának. Ehhez jön még a sóprógető Róth, a jobbátvéd Sallai és az ugyancsak védő feladattal megbízott Csonka. Ennyi ember törődött a védekezéssel, és mégis, több mérkőzésre való gólhelyzetet hagytak kihasználatlanul a görög játékosok. Mitropulosz, Anasztopoulos és Szaravakosz olyan szirtakít táncolt a magyar kapu előterében, hogy nem győzték kapkodni a fejüket a magyar játékosok. A görögök második gólja felért egy jókora becsületsértéssel. Anasztopoulos összegubancolta az egész magyar védelmet, aztán Szendrei előtt még egyszer átlépte a labdát, megvárta, még Róth kétségbeesetten beront a kapuba, aztán a támaszkodó lába mellett a jobb alsó sarokba lött! Megalázó volt ez a gól, amolyan kegyelemdöfés! A 73. percben aztán Boda megszerezte válogatottunk első gólját. Vamvakulaszt, senkitől sem zavartatva, Boda elé emelte a labdát a 11-es ponton, és az MTK-VM labdarúgója kihasználta az egyetlen gólszerzési lehetőséget. Még ezután is rúghattak volna gólt a görögök, de Szaravakosz óriási gólhelyzetben megkegyelmezett a magyar csapatnak!

Egy pillanatig sem fogott veszélyben a görögök győzelmé. Komora Imre szívet után közel állt csapata ahhoz, hogy kiegyenlítse, ráadásul, két elkerülhető gólt kaptak. Miltosz Papapostolusz a görögök mestere realisabb volt. — Talán még sohasem nyertünk tétmérkőzésen ilyen biztosan a magyarok ellen. (Sajnos, ez az igazság!) Miközben átjáróház volt megerősített védelmünk, Komora Imrének Nagy Antal, Róth, Garaba és szünet után Détári (?) játéka tetszett! Természetesen. Nagy Antal is elmondhatta véleményét: — Ha úgy játszunk végig, mint a második félidőben, akkor az egyik pontot elvihettük volna az athéni stadionból. Úgy érzem, hogy voltak biztató jelek (mi a tévé képernyője előtt nem vettük észre!), és a magyar labdarúgás nem gyógyvithatatlant. (Csak olyan orvos nincs a világon, aki a műtétet elvállalná!) Most megpörkölődött a görögtűzben...

A súlyos beteg viszont orvos nélkül nem gyógyulhat meg!

Bagaméry László

A Csongrád megyei DST plenáris ülése

Kitüntetések – jutalmak

A Csongrád megyei Tanács Oktatási és Továbbképzési Központjában tartotta meg 1986. évi plenáris ülését a megyei Diáksport Tanács.

Az elnökségben többek között helyet foglalt Majzik István, a megyei pártbizottság osztályvezető helyettese, Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese, Horváth Károly, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának titkára és Germán Vastag Györgyi, a KISZ Csongrád Megyei Bizottságának első titkára.

Az ülés első napirendjén Rákos Istvánné, a Csongrád Megyei Tanács V. B. művelődési osztályának vezetője adott tájékoztatót az iskolai testnevelés és diáksport megyei feladatainak végrehajtásáról és a fejlesztési program megvalósításáról. A tájékoztató után Fabian Tibor, a Csongrád megyei Diáksport Tanács titkára ismertette a kiemelkedő munkát végző iskolák, testnevelő tanárok, tanintézetek eredményeit, majd kitüntetések, jutalmakat adott át.

„Az Iskolai Testnevelés és Diáksport Fejlesztéséért” plakettet adományozott a Magyar Diáksport Tanács Kertész Ferencnek, a Radnóti Miklós Gimnázium testnevelő tanárának. „Csongrád megye diáksportjéért” emléklapokat kapott Heim Gézá, Kalocsay Géza, Kréz Tibor, Michna József, Molnár Miklósné, Palotai Jenő, Tóth Ferenc, Török László. „A KISZ KB Aranykoszorus KISZ jelvénye” kitüntetésben részesült Láng Imre és Mitrik László testnevelő tanár. A KISZ KB Dicsőő Oklevelét kapta Balogh

László és Szurominé Csaba

A Magyar Úttörők Szövetsége Országos Elnökségének Dicsőő Oklevelét három ember vehették át: Ladányi Zsuzsa, Lipcsei Imre és Urbáné Matyuska Mariann. MHSZ Kiváló Munkáért kitüntetés ezüst fokozatát Csaba Béla, bronz fokozatát Korom József, Patócs Zol-

tán és Szalkanovics Gábor kapta.

Az Úttörők Szövetsége megyei elnökségének Dicsőő Oklevelét három ember vehették át. Az általános iskolák közül 19, a középiskolák tanintézetek közül 18 kapta meg a megyei DST Dicsőő Oklevelét és eredményességi pénztámogatását.

Aranycipő díj

Csütörtökön délelőtt a párizsi Lidóban ünnepélyes keretek között kitüntették az (Ajax) kapta, aki az 1985–86-os idényben 37 alkalommal talált a hálóba. Második a szovjet Oleg Protasov (Dnyep), miután 35 gólt szerzett, míg harmadik Holtversenyben az osztrák Toni Polster (Austria Wien) és a török Tanju Colak (Samsunspor) egyaránt 33 góllal.

A szakírok megválasztották az elmúlt szezon legjobb európai klubcsapatát is, az élen 24 ponttal az UEFA Kupa-győztes spanyol Real Madrid végzett. A „királyi” gárdát öt együttes követi, egyaránt 17 ponttal, a Bayern München, a Juventus, a Liverpool, a Paris SG és a PSV Eindhoven.

Az Úttörők Szövetsége megyei elnökségének Dicsőő Oklevelét három ember vehették át. Az általános iskolák közül 19, a középiskolák tanintézetek közül 18 kapta meg a megyei DST Dicsőő Oklevelét és eredményességi pénztámogatását.

Dzsesszbalett-tanfolyam

A Lakóterületi SE dzsesszbalett-tanfolyamot indít, 8 éves kortól gyermekeknek is. Jelentkezni lehet a Lenin krt. 12. szám alatti edzőteremben, mindennap 11–19 óráig.